

Tilfælde: at bestemme andre Betalingsvilkaar for Omdeling end de i Lovforslaget fastsatte; Ministeren maa naturligvis ikke gaa derunder. Om Bestemmelsen vil faa nogen Betydning, vil Tiden vise, men det kan selvfølgelig kun være rigtigt, at man ikke er afskaaret fra at kunne gaa ind paa en Ordning, hvorved Bladene kan omdeles paa et saadant Tidspunkt, at Publikum faar dem i Hænde ved samme Tid som ellers.

Jerichow: Jeg skal tillade mig at slutte mig til Ministerens Henstilling om, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Den højtærede Minister har, saa vidt jeg har forstaaet, gennemgaaet de Forandringer, der er foretagne. Der er dog maaske et Par ret ubetydelige Ændringer, som ikke blev nævnt. Jeg skal saaledes anføre, at et Postbevis, som nu koster 4 Øre, herefter vil komme til at koste 5, og at der vil blive noget større Spillerum for Erstatning for bortkomne eller beskadigede Pakker, idet det hedder, at der kan gives ikke ud over 5 Kr. pr. kg, medens der nu betaales 1 Kr. pr. $\frac{1}{2}$ kg. Ligeledes sker der med Hensyn til Udbringelse af Ekspresforsendelser den Forandring, at løse Breve kun under visse Betingelser udbringes i Tiden mellem 10 Aften og 6 Morgen, medens dette nu gælder Tiden mellem 9 Aften og 6 Morgen. Hermed tror jeg, at samtlige Forandringer, som har mere end redaktionel Betydning, er nævnte. Ærede Medlemmer vil have set, at disse Forandringer med Undtagelse af den lille Forhøjelse af Gebyret for Postbeviser betyder en Udvidelse af Adgangen for Publikum til Benyttelse af Postvæsenet og under lempeligere og billigere Vilkaar. Hvad der i øvrigt fra anden Side muligvis vil blive indvendt, vil være rettet mod Bestemmelser, der allerede blev vedtaget under Sagens Behandling i Fjor, og jeg mener, at der ikke er nogen Grund for dette Ting til at forandre sin Beslutning. Jeg anbefaler, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Mortensen: Ved Behandlingen i Fjor af Lovforslaget om en Ændring i Postloven udtalte jeg mig for Ønskeligheden af en Kodificering af Postlovens Regler, men samtidig udtalte jeg mig imod de forøgede Byrder, som tilsigtedes paalagt Befolkningen, og som jeg ansaa for unødvendige, idet Postvæsenet er en Institution, som betaler sig, giver et rimeligt Over-

skud. Jeg finder derfor ingen Grund til, at man skulde lade Postloven virke som en Art Skattelov, der lægger forøgede Byrder paa Befolkningen, være sig med Hensyn til Brevporto, Pakkeporto eller Porto for Tryksager. Vilde man forøge Postvæsenets Indtægter, udtalte jeg den Gang, fandt jeg, at det var rimeligt, at man lagde nye Omraader ind under Postvæsenet, gav det en bredere Basis. Det lykkedes ikke i Fjor at faa Lovforslaget ændret i den af mig ønskede Retning, og Socialdemokratiet stemte imod Lovforslagets endelige Vedtagelse. Nu foreligger det igen for dette Ting i en noget ændret Skikkelse. Jeg skal indrømme, at Lovforslaget paa visse Punkter er en Del forbedret, men paa andre Punkter er jeg ikke saa ganske sikker paa, at de vedtagne Ændringer er Forbedringer, ligesom jeg fremdeles har noget at indvende mod Bestemmelser, som ikke er blevet ændret af Landstinget. Jeg finder det tiltalende, at man nu — det arbejdede jeg for i Fjor — kan anmelde et Blad til Forsendelse med Postvæsenet i Løbet af et Kvartal saaledes, at man ikke behøver at betale for hele Kvartalet, men kun for de sidste to Maaneder eller for den sidste Maaned, men den forhøjede Porto for Forsendelse af Blade tiltaler mig fremdeles ikke. Den vil, menes der, bringe Postvæsenet en forøget Indtægt af 100,000 Kr. til 150,000 Kr. Man ved ikke sikkert, hvor meget Forhøjelsen af Gebyret for Postkwitteringer vil andrage. Men denne Forhøjelse tiltaler mig endnu mindre, den vil — som paavist af en af mine Meningsfæller i Landstinget — medføre, at man kommer til at regne med en Øre mere end nu. Naar man skal have Postkwittering, vil man i Regelen samtidig købe en Postanvisning, og saa er den samlede Udgift 5 Øre, men nu kommer man op paa 6 Øre. — Ministeren har hævdet, at en ringe Nedsættelse af Bladporto, som var foreslaaet af to Medlemmer i det andet høje Ting, vil betyde en Mindreindtægt af ca. 40,000 Kr. Jeg er ikke ganske sikker paa, at det er rigtigt, og det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om Forholdet blev nærmere undersøgt, saa at man blev fuldt klar over, om det forholder sig saaledes. Under Hensyn dertil og ogsaa til, at der er Ting i Lovforslaget, som jeg er imod, og som det forhaabentlig vil kunne lykkes at faa rettet ved en Udvalgsbehandling, mener jeg, det er rigtigt at henvise Forslaget til et Udvalg, som rimeligvis kan give det en meget kort Behandling, efter hvilken